SERAN PLEBISCITÀRIES

SERAN PLEBISCITÀRIES

PAU CANALETA

S"ha discutit molt si les eleccions al Parlament de Catalunya del proper 27 de setembre eren o no plebiscitàries. Per als partidaris de la independència no hi ha cap dubte sobre el tema, aquestes eleccions serà el referèndum que no s'ha pogut fer i la gent expressarà si vol o no la inde?pendència del país. Per als que no eren partidaris del Procés, aquestes no eren més que unes eleccions normals i corrents on allò important era la confrontació de programes electorals.

Per tant, aquestes eleccions, fins fa ben poc, només eren plebiscitàries per als que consideraven que aquestes serien el referèndum que no s'ha pogut fer. És a dir, per als partidaris de la independència. En canvi per als altres, eren unes eleccions més on hi havia altres temes importants més enllà del Procés, com són la corrupció o les retallades.

Tot això canvia a mitjan juliol. Quan s'anuncia la llista de Junts pel Sí el caire plebiscitari cristal·litza en aquestes eleccions. I així ho interpreten els partits que no són parti?daris de la independència. Hi ha un bloc independentista clar -Junts pel Sí i la CUP- i un altre bloc dels que no són partidaris de la independència unilateral, que alhora es troba dividit entre els partidaris del dret a decidir -Unió i Catalunya Sí que es Pot- i els partidaris de l'statu quo actual -PP, Ciutadans- i un PSC que oscil·la entre els dos. Amb aquesta divisió tan meridiana, per primera vegada tots els contendents tenen clar que aquestes seran unes eleccions plebiscitàries i que la resposta serà binària, ja que tot el que no es compti com a un SÍ, serà comptat com un NO.

És en aquest moment quan els contraris a la independència canvien d'estratègia i passen de no donar gaire importància a unes simples eleccions autonòmiques a conside?rar que el que més els interessa és que si?guin verdaderament plebiscitàries, que siguin el tot o res. Ja que només així seran capaços de mobilitzar una massa de votants que sinó es quedaria a casa. En aquests moments, l'electorat sobiranista està totalment mobilitzat. Amb la configuració de la llista unitària, pocs independentistes es troben desmobilitzats i la immensa majoria tenen molt clar que aniran a votar el proper 27 de setembre. En canvi una part de l'electorat que no és partidari de la independència està clarament desmobilitzat i només la participació d'aquests pot frenar una victòria sobiranista.

De fet, és ben sabut que cada punt percentual que augmenti la participació va a parar majoritàriament a partits no sobiranistes. Per tant, amb més participació, més vots per als contraris a la independència.

La clau d'aquestes eleccions, doncs, estarà en la participació. Si aquesta es troba per sota del 65% la llista conjunta traurà majoria absoluta, si està entre el 65 i el 69% la suma de Junts pel Sí i la CUP gairebé garanteix la victòria independentista, a partir del 70% regna la incertesa. En les darreres eleccions catalanes la participació va rondar el 68%.

Per tant, encara que sembli un contrasen?tit, a aquestes alçades de la partida, a tres setmanes del desenllaç, als partidaris del no els interessa que aquestes eleccions siguin considerades com a plebiscitàries, que siguin molt importants també per als que no són sobiranistes i això només es pot aconseguir de dues maneres: mediàticament i políticament.

En aquestes tres setmanes que resten veurem una mobilització frenètica en aquests dos àmbits per part dels contraris a la inde?pen?dència i, en canvi, un ritme més suau pels partidaris del sí, més enllà del tradicional 11

de setembre.
Els partidaris de la independència saben que tenen tota la parròquia mobilitzada i, per tant, el que convé és no fer gaires errors i sobretot, no fer por a aquells contraris de la secessió que no estan gaire interessats pel te?ma, i, en canvi, els contraris a la independèn?cia justament necessiten molt de soroll i mobilitzar aquells que si el tema no fos molt important es quedarien a casa o se n'anirien a la platja el proper 27 de setembre.
Per activar aquest votant del no que està desmobilitzat, necessiten que aquestes eleccions siguin percebudes com a plebisci?tà?ries també per a aquest votant més mandrós. I això ho intentaran aconseguir a través de dos recursos que seran utilitzats de manera paral·lela:
Un seguiment mediàtic molt important en àmbit estatal. Són conscients que per mo?bilitzar aquests indecisos que dubten si anar a votar o quedar-se a casa, necessiten crear clima electoral entre aquests electors. I això només s'aconsegueix si la majoria de mitjans estatals fan un seguiment perma?nent a aquestes eleccions. Per primera ve?gada veurem com la cobertura dels mitjans espa?nyols a la campanya catalana serà molt similar a la d'una campanya a les gene?rals. Tots els informatius i programes d'actualitat parlaran del 27-S. I és que aquests electors s'informen a través de Telecinco o La Sexta a diferència del sobiranista que mira TV3.
La campanya de la por. La por és un dels recursos més utilitzats en les campanyes electorals decisives. I aquesta ho és. Per tant, veurem com l'estratègia de la por estarà molt present en aquesta campanya. No per desmobilitzar els partidaris de la independència sinó per mobilitzar-ne els contraris i sobretot, per fer decantar el vot als que dubten entre votar Junts pel Sí o opcions que tot i defensar el dret a decidir no són partidaris de la independèn?cia, com Unió i CSQP. L'estratègia de la por pot fer efecte sobretot entre els majors de 65 anys, com es va poder veure a Escòcia.
En definitiva, ens queden tres setmanes intenses de campanya, d'unes eleccions indubtablement plebiscitàries que tindran un seguiment mediàtic de primera magnitud i en les quals veurem de tot. I que, finalment, serà la participació qui tindrà la darrera paraula i amb ella, la incertesa.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/opinio/2015/09/03/seran-plebiscitaries/741704.html?utm_source=rss